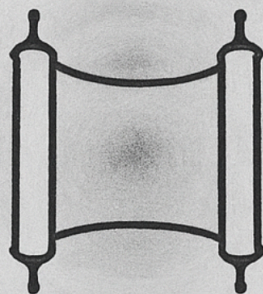

בס"ד

The Rebbe
Sichas Nun Beis
Yud Alef Nissan

Dedicated To:

ר' נחום אהרן & חיה
ליטשקאווסקי

May Hashem bless you over the top

To find more Maamarim and to dedicate one visit:

ChassidusNow.com

The Rebbe

Sichas Nun Alef

Yud Alef Nissan

י"א ניסן ברפת כבוד־קדשת אדמו"ר שליט"א לאנ"ש
 שיהיו שברכו אותו אור ליום גי י"א ניסן ה'תנש"א
 לאחרי תפלת ערבית

11 Nissan. Blessing of the honor of the holiness of our master and teacher the Rebbe, may he live long, to Anash. That they should be those who blessed him. Light for the day of Tuesday, 11 Nissan, the year 5751 (1991). After the prayer of Arvit.

Introduction

Rabbi Menachem Mendel Schneerson (1902–1994), the Lubavitcher Rebbe, was the seventh Rebbe of Chabad-Lubavitch and a transformative leader who illuminated how the deepest mystical concepts must translate into concrete action. In this maamar surrounding Yud-Alef Nissan, the Rebbe develops a sweeping framework that begins with Hashem's own blessing "וַאֲנִי אֲבָרְכֶם" (Numbers 6:27), unfolds through Moshe Rabbeinu as the essential intermediary, extends into the inner "Moshe" within every Jew, and culminates in a practical directive: to transform the world itself into a dwelling place for Hashem, immediately bringing the Geulah.

(א)

Just as in the Torah the order is that with that which he concluded etc., he opened for them etc., likewise it needs to be by the children of Israel,

כְּשֶׁם שֶׁבְּתוֹרָה הַסֵּדֵר הוּא שֶׁבְּמָה שֶׁפִּיּוּם כּוֹ פֶּתַח לָהֶם
 כּוֹ

that with that which one concluded, afterwards there is made the continuation and the beginning and opening of the matter that is after this, in a manner of an action that is drawn,

כְּמוֹכֵן צָרִיךְ לְהִיּוֹת אֲצֵל בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל, שֶׁבְּמָה שֶׁסִּיּוּם
 בַּעֲשֵׂה אַחֲרֵי־כֵן הַמְּשֻׁף וְהַתְּחַלֵּת וּפְתִיחַת הָעֲנִיּוֹן
 שֶׁלֹּאֲחֲרֵי זֶה בְּאִפְסוֹן שֶׁל פְּעֻלָּה נִמְשָׁכֶת

until over all the years all of them. Being that they concluded now with "and I will bless them" (Numbers 6:27), he opened for them also in this matter:

עַד – עַל כָּל הַשָּׁנִים כָּלָם). הֵיּוֹת שֶׁסִּיּוּמוֹ עֲתָה עִם)
 וַאֲנִי אֲבָרְכֶם פֶּתַח לָהֶם גַּם בְּעֲנִיּוֹן זֶה

"And I will bless them" (Numbers 6:27): the Holy One blessed be He says in the Torah (and a verse does not depart from its simple meaning, Shabbat 63a),

וַאֲנִי אֲבָרְכֶם הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא אוֹמֵר בְּתוֹרָה (וַאֲנִי
 (מְקַרָּא יוֹצֵא מִיַּד פֶּשׁוּטוֹ

that He Himself will bless all those who bless, and in His blessing, of the Holy One blessed be He, from His full, open, holy, and wide hand,

שֶׁהוּא עֲצֻמוֹ יְבָרַךְ אֶת כָּל הַמְּבָרְכִים, וּבְבִרְכָתוֹ שֶׁל
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא - מִיָּדוֹ הַמְּלֵאָה הַפְּתוּחָה הַקְּדוֹשָׁה
 וְהַרְחֵבָה

without any measure and limitation in place and in time, and consequently behold this comes immediately and at once literally,

כְּלִי שׁוּם מְדִידָה וְהַגְּבֵלָה בְּמִקוּם וּבְזִמָּן, וּבְמִילָא
 הַרְיָזָה בְּאֵת תְּכַף וּמִיד מִמֶּשׁ

The Rebbe Sichas Nun Alef Yud Alef Nissan

and together with this “and I will bless them,” according to that this is above measure and limitation, from “I,” the Holy One blessed be He Himself,

ויחד עם זה ואני אברכם כפי שנה למעלה ממדידה (והגבלה) (מאני, הקדוש-ברוך-הוא עצמו)

behold this is drawn, a blessing in the language of drawing, to the children of Israel below, and in a manner of “I will bless them,”

הרינה נמשך (ברכה מלשון המשכה) לבני-ישראל למטה, ובאופן של אברכם

simply, without details, that this is all the blessings, for each and every one from Israel and for the collective of Israel,

סתם, בלי פרטים) שנה כל הברכות, לכל-אחד ואחד (מישראל ולכלל ישראל)

both in general matters and both in particular matters, and until the particulars of particulars. That is to say, that “and I will bless them” includes two matters, two extremes:

הן בענינים כלליים והן בענינים פרטיים, ועד לפרטי פרטים. כלומר, שואני אברכם כולל שני ענינים, שני קצוות:

from “I,” the Holy One blessed be He Himself, which is above all measure and limitation, is made “I will bless them,” a blessing and drawing to the children of Israel below.

מאני (הקדוש-ברוך-הוא עצמו) שלמעלה מכל מדידה והגבלה, נעשה אברכם, ברכה והמשכה לבני-ישראל למטה.

And in every blessing and drawing are required two matters: that the blessing should come from a place that is above the limitations of the one who is blessed from himself,

ובכל ברכה והמשכה נדרשים שני ענינים: שהברכה תבוא ממקום שלמעלה מההגבלות של המתברך מעד-עצמו שלכן הוא זקוק לברכה

and together with this that this should be drawn in the one who is blessed in his innerness, according to his matter and his need.

ויחד עם זאת שנה ימשך במתברך בפנימיותו, לפי ענינו וההצטרפות שלו

(ב)

The blessing of the Holy One blessed be He, “and I will bless them” (Numbers 6:27), and in the two matters: (a) a blessing that is above measure and limitation, (b) that is drawn to each and every one of Israel below,

ברכת הקדוש-ברוך-הוא (ואני אברכם) – ובשני הענינים: (א) ברכה שלמעלה ממדידה והגבלה, (ב) שנמשכת לכל-אחד ואחד מישראל למטה

is emphasized especially in the prayer and blessing of Moshe at the beginning of Psalm ninety in Tehillim, the first from among eleven psalms that Moshe said,

מדגשת במיחד בתפלת וברפת משה בהתחלת מזמור צדי"ק בתהלים הראשון מבין אחד עשר מזמורים

that begins: “A prayer of Moshe, the man of God” (Psalms 90:1), and concludes in the prayer of Moshe, “and let the pleasantness of Hashem our God be upon us, and the work of our hands establish upon us, and the work of our hands establish it” (Psalms 90:17),

שמשה אמרם – שמתחיל: תפלה למשה איש האלקים, ומסתים (בתפלת משה) ויהי נעם ה' אלקינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו

in that it is a prayer, a prayer of Moshe, and also a blessing, of Moshe the man of God, it is understood that there is in it the power of blessing from God,

בהיותה תפלה (תפלה למשה) – וגם ברכה – של משה איש האלקים, מוכן שיש בה את הכח דברכה (מ)אלקים

The Rebbe

Sichas Nun Alef

Yud Alef Nissan

in the manner of, as it were, “and I, the Holy One blessed be He Himself, will bless them” (Numbers 6:27), and as is emphasized in the content of the prayer and the blessing, and in its conclusion,

“and let the pleasantness of Hashem our God be upon us” (Psalms 90:17), that “upon us,” upon each and every one of Israel and upon the collective of Israel,

there will be the revelation of the pleasantness of Hashem our God, that “pleasantness,” supernal pleasantness, is the level of Atik, and the innerness of Atik, until the Essence, blessed be He, “I,” “I will bless them” (Numbers 6:27), and that this should be drawn into “Maon,” letters of “Noam,” Malchut, until “the work of our hands,”

and the power for this comes from “a prayer of Moshe, the man of God” (Psalms 90:1), the prayer of wealth, that reaches the Essence, blessed be He,

and therefore it is understood that there will be a blessing that is above all measure and limitation in place and time, since it comes from Moshe the man of God,

and in the manner of “and let the pleasantness of Hashem our God be upon us” (Psalms 90:17), and as is understood from this that with this blessing Moshe blessed the children of Israel,

that there should be the indwelling of the Shechinah in the Mishkan, “may it be the will that the Shechinah dwell in the work of your hands,” and “and let the pleasantness of Hashem our God be upon us” (Psalms 90:17),

and in a manner of “establish upon us” (Psalms 90:17), strengthens in a fundamental manner, in permanence, forever and ever eternally,

as is understood from the explanation in Tanya in “the Shechinah dwells,” that this is in permanence and eternity, and “and I will dwell among them” (Exodus 25:8),

in the midst of each and every one of Israel (Exodus 25:8). And it can be said that the power for this comes from that this blessing is from Moshe the man of God,

על דָּרָךְ (כְּבִיכּוֹל) וְאָנִי (הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֲצֻמוֹ)
אֲבָרְכֶם, וְכַמְדַּגֵּשׁ בְּתַכְנֵן הַתְּפִלָּה וְהַבְּרָכָה, וּבִסְיוּמָהּ

וְיִהְיֶה נֹעֵם ה' אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ, שְׁעֵלֵינוּ – עַל כָּל-אֶחָד
וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל וְעַל כָּלֵל יִשְׂרָאֵל

יְהִי־הַגְּלוּי דְנֹעֵם ה' אֱלֹהֵינוּ, שְׁנֹעֵם (נֹעֵם עֲלֵאָה) הוּא
הַדְּרָגָא דְעֵתִיק, וּפְנִימִיּוֹת עֵתִיק, עַד – עֲצֻמוֹתוֹ יְתַבְּרֵךְ

אָנִי, אָנִי אֲבָרְכֶם), וְשִׁנְיָה יוֹמְשׁוֹךְ בְּמַעוֹן (אוֹתִיּוֹת)
(נֹעֵם), מַלְכוּת, עַד בְּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ

וְהַכֹּחַ עַל זֶה בָּא מִתְּפִלָּה לְמִשְׁחָה אִישׁ הָאֱלֹהִים, תְּפִלַּת
עֲשִׂירוֹת, שְׁמַגִּיעָה בְּעֲצֻמוֹתוֹ יְתַבְּרֵךְ

וְלָכֵן מוּבֵן שִׁיְהִי בְּרָכָה שְׁלֹמְעֵלָה מְכֹל מְדִידָה
וְהַגְּבִלָה בְּמָקוֹם וְזָמַן, כִּיּוֹן שְׁבָאָה מִמִּשְׁחָה אִישׁ הָאֱלֹהִים

וּבִאֲפֹן דְנֹעֵם ה' אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ, וּכְפִי שְׁמוּבֵן מְכֹד
שְׁבִבְרָכָה זֶה בְּרַךְ מִשְׁחָה אֶת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל

שְׁתִּהְיֶה הַשְּׂרָאָת הַשְּׂכִינָה בְּמִשְׁכָּן – יְהִי רְצוֹן שְׁתִּשְׁרָה
שְׂכִינָה בְּמַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם, וְיִהְיֶה נֹעֵם ה' אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ

וּבִאֲפֹן דְכּוֹנְנָה עֲלֵינוּ, מְחֻזַּק בְּאֲפֹן יְסוּדֵי – בְּקַבְּעוּת,
לְעַד וְלִנְצַח נִצְחִים

כְּמוּבֵן מִהַפְּרוּשׁ בְּתַנְיָא בְּשְׂכִינְתָא שְׂרָא, שְׁנִיָּהוּ
(בְּקַבְּעוּת וְנִצְחִיּוֹת), וְשְׂכִנְתִי בְּתוֹכְכֶם

בְּתוֹךְ כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל. וְיֵשׁ לוֹמֵר שֶׁהַכֹּחַ לְזֶה
בָּא מְכֹד שְׁבִבְרָכָה זֶה הִיא מִמִּשְׁחָה אִישׁ הָאֱלֹהִים

The Rebbe

Sichas Nun Alef

Yud Alef Nissan

that specifically from the Holy One blessed be He comes the power to effect the indwelling of the Shechinah in a manner of permanence and eternity,

שְׁדוּקָא מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בָּא הַכֹּחַ לְפַעַל הַשְּׂרָאָת
הַשְּׂכִינָה בְּאִפְסוֹן שְׁל קְבִיעוּת וְנִצְחוּת

and according to this it is found that in “a prayer of Moshe” etc., are emphasized the two matters mentioned above in “and I will bless them” (Numbers 6:27) that are required in a blessing:

וְעַל-פִּי־זֶה נִמְצָא שֶׁבְתַפְלָה לְמֹשֶׁה גו' מְדַגְּשִׁים שְׁנֵי
הָעֲנִינִים הַנִּזְכָּרִים לְעֵיל (בְּוֹאֵנִי אֲבָרְכֶם) שְׁנֵי דְרָשִׁים
בְּבִרְכָה

together with this that “a prayer of Moshe the man of God” is a blessing that is above all measure and limitation, behold it is a blessing that is drawn from Moshe to each and every one of Israel,

בְּיַחַד עִם זֶה שֶׁתַּפְלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹקִים הִיא בְּרָכָה
שְׁלֵמָעֵלָה מִכָּל מְדִינָה וְהַגְבָּלָה – הֵרִי הִיא בְּרָכָה
שְׁנִמְשָׁכָת מִמֹּשֶׁה לְכָל-אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל

and a general blessing, the blessing that the Shechinah should dwell in the work of your hands.

וּבְרָכָה כְּלָלִית – הַבְּרָכָה שֶׁתַּשְׁרָה שְׂכִינָה בְּמַעֲשֵׂה
יְדֵיכֶם.

(ג)

And it can be said more than this: the power and the manner in which the blessings of the Holy One blessed be He are drawn to the children of Israel below is through Moshe our teacher, the faithful shepherd of all the children of Israel (in all the generations), that through him are drawn all the influences to the children of Israel,

וַיֵּשׁ לֵאמֹר יִתְרָה מִיּוֹ: הַכֹּחַ וְהָאִפְסוֹן בּוֹ הַבְּרָכוֹת שְׁל
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ הוּא נִמְשָׁכוֹת לְבְנֵי-יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה הוּא
עַל-יְדֵי מֹשֶׁה רַבְּנוּ

and he is the intermediary that connects between Hashem and between you (Exodus 20:16), that in his being an intermediary, there are in him from the two matters that he connects them, as our sages of blessed memory say on “the man of God” (Devarim 33:1), from his half and below a man, from his half and above God,

הַרוּעָה הַנֶּאֱמָן שְׁל כָּל בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל (כְּכֹל הַדּוֹרוֹת),
שְׁעַל יְדוֹ נִמְשָׁכוֹת כָּל הַהַשְׁפָּעוֹת לְבְנֵי-יִשְׂרָאֵל

Moshe has in him the two matters, both as he is in the example of above, from his half and above God, and both as he is in the example of the children of Israel below,

וְהוּא הַמְמַצֵּעַ הַמְחַבֵּר בֵּין ה' וּבֵינֵינוּכֶם (שְׁמוֹת כ:טז),
שֶׁבְהִיּוֹתוֹ מְמַצֵּעַ יֵשׁ בּוֹ מִשְׁנֵי הָעֲנִינִים שֶׁהוּא מְחַבֵּרֵם

from his half and below a man. And in his having these two matters, Moshe has the power of “a prayer of Moshe” (Psalms 90:1),

כְּפִי שֶׁחֲכַמְיִנוּ י"ל אֲוֹמְרִים עַל אִישׁ הָאֱלֹקִים (דְּבָרִים
לג:א) מְחַצְיוֹ וְלַמַּטָּה אִישׁ מְחַצְיוֹ וְלַמַּעֲלָה הָאֱלֹקִים

to draw down the blessings of the Holy One blessed be He as they are above measure and limitation, “and I will bless them” (Numbers 6:27),

מֹשֶׁה יֵשׁ בּוֹ אֵת שְׁנֵי הָעֲנִינִים – הֵן כְּפִי שֶׁהוּא בְּדַגְמָא
שְׁלֵמָעֵלָה (מְחַצְיוֹ וְלַמַּעֲלָה הָאֱלֹקִים), וְהֵן כְּפִי שֶׁהוּא
בְּדַגְמַת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה

מְחַצְיוֹ וְלַמַּטָּה אִישׁ). וּבְהִיּוֹתוֹ בּוֹ שְׁנֵי עֲנִינִים אֵלּוּ יֵשׁ
לְמֹשֶׁה הַכֹּחַ דְּתַפְלָה לְמֹשֶׁה

לְהוֹרִיד אֵת הַבְּרָכוֹת שְׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּפִי שֶׁהוּן
(לְמַעֲלָה מִמְדִּינָה וְהַגְבָּלָה) וְאֵנִי אֲבָרְכֶם

The Rebbe Sichas Nun Alef Yud Alef Nissan

to the children of Israel as they are souls in bodies below, in the aspect of “man.”

לְבַנְיֵי־יִשְׂרָאֵל כְּפִי שֶׁהֵם נִשְׁמוֹת בְּגוּפִים לְמַטָּה
(בְּבַחֲיַנַּת אִישׁ

And in more particularity, it can be said that this is the difference between “Moshe” and “the man of God,”

וּבִפְרָטִיּוֹת יוֹתֵר – יִשְׁלֹמֵר שְׁזָהוּ הַחֲלוּק בֵּין מֹשֶׁה] וְאִישׁ הָאֱלֹקִים

“the man of God” indicates the connection of the aspect of man with the Name Elokim, in gematria nature, godliness that is in relation to creation,

אִישׁ הָאֱלֹקִים מוֹרָה עַל הַחֲבוּר דְּבַחֲיַנַּת אִישׁ עִם שֵׁם אֱלֹקִים (בְּגִימַטְרִיָּא הַטַּבֵּעַ), אֱלֹקוֹת שְׁבַעֲרֹף הַבְּרִיאָה

and the created man, that was created with the Name Elokim, “In the beginning God created” (Genesis 1:1),

וְהָאִישׁ הַנִּבְרָא), שֶׁנִּבְרָא בְּשֵׁם אֱלֹקִים (בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹקִים)

which is not so Moshe, that is connected with the Name Mah, the Name Havayah, that is above creation.

מֵה־שְׁאִינ־כֵּן מֹשֶׁה קָשׁוּר עִם שֵׁם מ״ה, שֵׁם הַיְוָי, [שְׁלֵמַעְלָה מֵהַבְּרִיאָה

According to this it is found that the psalm “a prayer of Moshe,” in addition to that it is on the prayer of Moshe for the children of Israel and the blessing of Moshe to the children of Israel,

לְפִי זֶה נִמְצָא שֶׁהַמְזֻמּוֹר תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה – נוֹסֵף לָזֶה שְׁקָאֵי עַל הַתְּפִלָּה דְּמֹשֶׁה עַל בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וּבִרְכַּת מֹשֶׁה לְבַנְיֵי־יִשְׂרָאֵל

it is a most general matter: the prayer and blessing of the Nasi, Moshe, that includes all the prayers and blessings all of them,

הוּא עֲנִין כָּל־י בְּיוֹתֵר: תְּפִלַּת וּבִרְכַּת הַנָּשִׂיא – מֹשֶׁה, שְׁכּוֹלֶלֶת אֶת כָּל הַתְּפִלוֹת וְהַבְּרָכוֹת בְּלָם

through “a prayer of Moshe,” the Nasi of Israel, that the Nasi is the all, are drawn all the blessings from the Holy One blessed be He below,

עַל־יְדֵי תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה, נִשְׂיָא יִשְׂרָאֵל, שֶׁהַנָּשִׂיא הוּא הַכֹּל, נִמְשָׁכוֹת כָּל הַבְּרָכוֹת מֵהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לְמַטָּה

in all the details and details of details.

בְּכָל הַפְּרָטִים וּפְרָטֵי פְּרָטִים

(ד)

e power to receive the blessings in completeness. According to this it is understood even more,

שְׁזָה נֹתֵן לוֹ אֶת הַכֹּחַ לְקַבֵּל אֶת הַבְּרָכוֹת בְּשֵׁלְמוֹת. עַל־פִּי־זֶה מוּבָן עוֹד יוֹתֵר

how Psalm ninety, “a prayer of Moshe,” includes all the blessings all of them, since in addition to this that through “a prayer of Moshe”

בִּיצַד מְזֻמּוֹר צִדִּי״ק תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה כּוֹלֵל אֶת כָּל הַבְּרָכוֹת בְּלָם כִּינּוּן שְׁנוּסָף לָזֶה שְׁעַל־יְדֵי תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה

are drawn all the blessings to the children of Israel below, there exists the aspect of Moshe in each one of Israel,

נִמְשָׁכוֹת כָּל הַבְּרָכוֹת לְבַנְיֵי־יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה, יֵשׁ בְּחֲיַנַּת מֹשֶׁה בְּכָל אֶחָד מֵיִשְׂרָאֵל

and consequently the prayer of Moshe includes all the children of Israel, and the content of the psalm expresses and reflects

וּבְמִילָא תְּפִלַּת מֹשֶׁה כּוֹלֵלֶת אֶת כָּל בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל, וְתַכּוֹן הַמְזֻמּוֹר מִבְּטָא וּמְשַׁקֵּף

the content and the service of the children of Israel themselves in all their matters, since Moshe is the faithful shepherd of all the children of Israel,

אֶת הַתַּכּוֹן וְהַעֲבוּדָה דְּבַנְיֵי־יִשְׂרָאֵל עֲצָמָם בְּכָל עֲנִינֵיהֶם ((כִּינּוּן שְׁמֹשֶׁה הוּא רְעִיָא מֵהִימְנָא דְּכָל בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל

The Rebbe

Sichas Nun Alef

Yud Alef Nissan

until that the aspect of Moshe exists in each and every one of Israel, until that “a prayer of Moshe” effects upon him in his service in actual action,

Moshe gives the power that all the matters of this psalm, beginning from the essence of the matter of “a prayer of Moshe, the man of God” (Psalms 90:1),

should be drawn to each and every one of Israel.

עד שְׂבַחֲנִית מֹשֶׁה יֵשׁ בְּכָל־אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, עַד
שֶׁתַּפְּלָה לְמֹשֶׁה פּוֹעֵלֶת עָלָיו בְּעִבּוּדָתוֹ בְּפַעַל

מֹשֶׁה נּוֹתֵן אֶת הַכֹּחַ שֶׁכָּל הָעֲנֻנִים דְּמִזְמוֹר זֶה, מִתְחִיל
מֵעֵצָם הָעֲנֻן דְּתַפְלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹקִים

יִוָּמְשְׁכוּ לְכָל־אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל

(ה)

And this will be understood according to the explanation in the doubling of the expression and the matter in Psalm ninety, a doubling both in the one who blesses at the beginning of the psalm,

“a prayer of Moshe” and “the man of God” (Psalms 90:1), and both in the blessing itself at the end of the psalm,

“and the work of our hands establish upon us” and “and the work of our hands establish it” (Psalms 90:17),

similar to the matter of “the man of God,” from his half and below a man, from his half and above God, which is said regarding Moshe (Devarim 33:1),

this exists in each and every one of Israel, in the aspect of Moshe that is in him. And in general, that each and every one of Israel is divided into two parts, soul and body,

and his soul is an actual part of God above (Tanya ch. 2), in the manner of “God,” and his body is connected with the aspect of “man,” an entity and created being,

and in more particularity, behold this is the difference between “Moshe” and “the man of God,” as mentioned above,

“the man of God” indicates the connection of the aspect of man, the body, with the Name Elokim, in gematria nature,

which is not so Moshe, that is connected with the Name Mah, Havayah, and these two matters are found in each and every one of Israel,

in the aspect of Moshe that is in him, two levels in his soul, the aspect of Israel in it that is connected with the Name Havayah, “the portion of Hashem is His people” (Deuteronomy 32:9),

וְיִבְנוּ זֶה עַל־פִּי הַבְּאוּר בְּכָפֶל הַלְשׁוֹן (וְהָעֲנִין) בְּמִזְמוֹר
(צַדִּיק – כָּפֶל הוּן בְּמִבְרַךְ (בְּתַחֲלַת הַמִּזְמוֹר

תַּפְּלָה לְמֹשֶׁה) מֹשֶׁה וְאִישׁ הָאֱלֹקִים, (וְהוּן בְּהַבְרָכָה)
(עֲצָמָה (בְּסִיּוּם הַמִּזְמוֹר

וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ

מֵעֵין הָעֲנֻן דְּאִישׁ הָאֱלֹקִים, מִחֲצִי וְלִמְטָה אִישׁ מִחֲצִי
(וְלִמְעַלְהָ הָאֱלֹקִים (דְּבָרִים לֵג:א

יִשְׁנוּ בְּכָל־אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, בְּבַחֲנִית מֹשֶׁה שָׁבוּ.
וּבְכָל־לוֹת – שֶׁכָּל־אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל מִתְחַלֵּק לְשְׁנֵי
חֻלְקִים: גִּשְׁמָה וְגוֹף

וְנִשְׁמָתוֹ הִיא חֵלֶק אֱלֹקָה מִמַּעַל מִמֶּשׁ (תְּנִיחַ פ"ב),
עַל־דֶּרֶךְ הָאֱלֹקִים; וְגוֹפּוֹ קָשׁוּר עִם בְּחִינַת אִישׁ, יֵשׁ
וְנִבְרָא

וּבִפְרָטִיּוֹת יוֹתֵר – הָרִי זֶה הַחֲלוּק בֵּין מֹשֶׁה וְאִישׁ
(הָאֱלֹקִים (כְּנֻזָּר לְעִיל

אִישׁ הָאֱלֹקִים מוֹרָה עַל הַחֲבוּר דְּבַחֲנִית אִישׁ (הַגּוֹף)
(עִם שֵׁם אֱלֹקִים (בְּגִימְטְרִיָּה הַטְּבַע

מֵה־שְׂאִי־כּוֹן מֹשֶׁה קָשׁוּר עִם שֵׁם מ"ה – הַנּוּי. וְשְׁנֵי
עֲנֻנִים אֵלּוּ נִמְצְאִים אֶצֶל כָּל־אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל

(בְּבַחֲנִית מֹשֶׁה שָׁבוּ): שְׁתֵּי הַדְּרָגוֹת בְּנִשְׁמָתוֹ – בְּחִינַת
(יִשְׂרָאֵל שָׁבָה, שֶׁקָּשׁוּרָה עִם שֵׁם הַנּוּי (דְּבָרִים לֵב:ט

The Rebbe Sichas Nun Alef Yud Alef Nissan

and the aspect of Yaakov in it that is connected with the Name Elokim, Yaakov is yud heel, as the yud of the Name Havayah descends in the aspect of heel,

ובחינת יעקב שבה, הקשורה עם שם אלקים (יעקב הוא י' עקב, כפי שהיו"ד דשם הוי משתלשל בבחינת עקב)

and his hand holds the heel of Esav (Genesis 25:26), and from this comes the difference between the soul from the Name Havayah and the body from the Name Elokim,

יידו אחזת בעקב עשו (בראשית כה:כו), ומזה נובע (החלוק בין הנשמה (משם הוי) והגוף (משם אלקים

until from this is drawn below the difference between from his half and below a man and from his half and above God,

עד שמזה משתלשל למטה החלוק בין מחציו ולמטה איש ומחציו ולמעלה האלקים

just as in a Jew there are the two matters of Moshe and the man of God, so too it is in his service, in the work of our hands,

כשם שביהודי יש שני הענינים דמשה ואיש האלקים – כמורכב הוא בעבודתו, במעשה ידינו

and as is emphasized in the doubling of “the work of our hands” at the end of the psalm, the service in matters of holiness from his half and above,

וכמדגש בהפסל דמעשה ידינו בסיום המזמור (ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו) – העבודה בעניני קדשה – מחציו ולמעלה

and service in matters of the permitted and mundane, matters of the world, from his half and below, and in general, service with oneself from his half and above,

ועבודה בעניני רשות וחל (עניני העולם) – מחציו ולמטה. ובכללות – העבודה עם עצמו (מחציו ולמעלה)

and the service in refining the world from his half and below, and it can be said that the power to effect blessing and drawing in both manners of service comes from Moshe our teacher,

והעבודה בברור העולם (מחציו ולמטה). ויש לומר, שפח לפעל (ברכה והמשכה) בשני אפני העבודה בא ממשה רבנו

the aspect of Moshe that is in each one, through this that a Jew has in him the aspect of Moshe that is composed of the two matters of Moshe and the man of God,

בחינת משה שבכל אחד: על ידי זה שהיהודי יש בו אף בחינת משה, שכלולה משני הענינים דמשה ואיש האלקים

soul and body, behold this gives him the power to do in completeness, in the manner of “establish it,” the two manners of service,

נשמה וגוף), הרי זה נותן לו את הפח לעשות בשלמות – באפן דכוננהו – את שני אפני העבודה

both the service in matters of holiness and both the service in refining the world, in the aspect of mundane matters that are done in the purity of holiness.

הו העבודה בעניני קדשה, והו העבודה בברור העולם ((בבחינת חולין שנעשו על טהרת הקדש

(ו)

An example of this, we find in the matter of Shabbat. On the verse “A psalm, a song for the day of Shabbat” (Psalms 92:1),

דגמא לזה – מצינו בענין השבת על הפסוק מזמור (שיר ליום השבת (תהלים צב:א

in continuation of the eleven psalms that Moshe said, our sages of blessed memory say, the matter of Shabbat is double,

בהמשך הי"א מזמורים שאמר משה (אומרים) חקמינו ז"ל עסקא דשבתא כפול

The Rebbe

Sichas Nun Alef

Yud Alef Nissan

and it is explained in several places that this doubling of the matter of Shabbat corresponds to the two levels of Shabbat eve and Shabbat day,

ומבאר בכמה מקומות שפסל זה (דעיסקא דשבתא) הוא פנגד שתי הדרגות דמעלי שבתא ויוםא דשבתא

rest in relation to toil, and rest in essence, in the manner of the difference between the Name Elokim, godliness in relation to creation,

ליל שבת ויום השבת, מנוחה בערף היגיעה [= ומנוחה בעצם, על-דרך החלוק בין שם אלקים (אלקות בערף הכריאה

and the Name Havayah, godliness that is above creation. And according to this it can be said that this is the doubling at the end of the psalm,

ושם הוי' (אלקות שלמעלה מהכריאה). ועל-פי-זה יש-לומר שנהו הפסל בסיום המזמור

on the day of Shabbat, when there is “and let the pleasantness of Hashem our God be upon us” (Psalms 90:17), there is made a double completeness,

ביום השבת, פאשר ישנו ויהי נעם ה' אלקינו עלינו (תהלים צ:ז), נעשית שלמות כפולה

in the example of the completeness that is effected through “a prayer of Moshe,” that is connected with Shabbat,

בדגמת השלמות שגפעת על-ידי תפלה למשה, [הקשורה עם שבת

“and the work of our hands establish upon us” (Psalms 90:17), the completeness of rest in essence, and “and the work of our hands establish it,”

ומעשה ידינו כוננה עלינו (תהלים צ:ז) – השלמות דמנוחה בעצם, ומעשה ידינו כוננהו

also the completeness of rest in relation to the toil in the weekdays, “and the heavens and the earth were completed and all their hosts” (Genesis 2:1),

גם השלמות דמנוחה בערף היגיעה בימי החל – (בראשית ב:א

in addition to this that from Shabbat are blessed all the days, also the service in the weekdays that follow this,

נוסף על-זה ששבת מנה מתברכין פלהו יומין – ממנו מתברכים כל הימים – גם העבודה בימי החל [שלאחר זה

and in a more general way, “establish it” in the work of our hands of the weekdays, and “the work of our hands establish upon us” on the day of Shabbat,

ובקלות יותר: כוננהו במעשה ידינו דימי החל, ומעשה ידינו כוננה עלינו ביום השבת

when all your work is done (Shabbat 118a).

(פאשר כל מלאכתך עשויה (שבת קיח

(ז)

And to add, that this matter is also hinted in the doubling of “a psalm, a song for the day of Shabbat” (Psalms 92:1), a double psalm,

ולהוסיף, שענגן זה מרמז גם בהפסל דמזמור שיר (ליום השבת) (תהלים צב:א), מזמור כפול

the difference between “psalm” and “song” is that a psalm is with an instrument and a song is with the mouth,

החלוק בין מזמור ושיר הוא, דמזמור הוא בקלי ושיר הוא בפה

The Rebbe

Sichas Nun Alef

Yud Alef Nissan

and in spiritual service, a song with the mouth indicates the level of light, the one who influences, and a psalm with an instrument is the vessel, the receiver,

ובעבודה רוחנית: שיר בפה מורה על הדרגה של אור
(המשפיע), ומזמור בכלי – הוא הכלי (המקבל)

and in the manner of the difference between the light of the soul from the Name Havayah, Moshe, and the vessel of the body from the Name Elokim, the man of God,

ועל-דרך החלוק בין אור הנשמה (משם הני, משה)
(וכלי הגוף (משם אלקים, איש האלקים

and even though also the vessel and the body is the man of God, which is a holy name of the Holy One blessed be He,

ואף-על-פי שגם הכלי והגוף הוא איש האלקים,
שהוא שם קדוש של הקדוש-ברוך-הוא

nevertheless behold this is in concealment, since the intention is that a Jew should reveal this through his service, the work of our hands, not bread of shame, heaven forbid,

מכל-מקום הרי זה (כמגן) בהעלם, כיון שהכונה היא
שיהודי יגלה זאת על-ידי עבודתו (מעשה ידינו), לא
בהמא דכסופא חס ושלום

the revelation of the light of the soul in the body, that his soul should act and work upon the body, until it will reveal that the body is a vessel for the light of the soul,

דגלוי אור הנשמה בהגוף, שהנשמה שלו תפעל
ותעבד את הגוף, עד שתגלה שהגוף הוא כלי לאור
הנשמה

an actual part of God above, from the Name Havayah (Tanya ch. 2), and also it will reveal the advantage that is in the body itself, from the Name Elokim,

חלק אלוהי ממעל ממש (תניא פ"ב), משם הני, וגם
תגלה את המעלה שבגוף (משם אלקים) עצמו

and through this there is also the power for the service to effect in the world that was created with the Name Elokim,

ועל-ידי-זה יש גם הכח לעבודה לפעל בעולם שנקרא
בשם אלקים

and to reveal that the world is a vessel for godliness, through this that he makes from all matters of the world a vessel for the fulfillment of his mission in the world,

ולגלות שהעולם הוא כלי לאלקות, על-ידי זה שהוא
עושה מכל עניני העולם כלי למלוי שליחותו בעולם

in the fulfillment of Torah and mitzvot, the revelation of the Shechinah in the work of your hands, in a manner of permanence and eternity,

בקיום התורה ומצוות, גלוי השכינה במעשה ידיכם,
באפן של קביעות ונצחיות

until that it becomes a dwelling for Him, for His Essence, blessed be He, in the lower realms, in the lowest that there is no lower beneath it,

עד שנעשה דירה לו (לו לעצמותו) יתברך
בתחתונים, בתחתון שאין תחתון למטה ממנו

and the power for this comes, as stated above, from “a prayer of Moshe, the man of God” (Psalms 90:1), from Moshe our teacher,

והכח לזה בא, באמר לעיל, מתפלה למשה איש
האלקים (תהלים צ:א), ממשה רבנו

and from the Moshe that is in each one of Israel, that has in him the two matters of Moshe and the man of God,

וממשה שבכל אחד מישראל, שיש בו את שני
הענינים של משה ואיש האלקים

and he blesses and draws down powers in a manner of internal reception, as mentioned above, in the service of the work of our hands,

והוא מברך וממשיך כחות (באפן של קליטה
בפנימיות פנופר לעיל) בעבודה דמעשה ידינו

The Rebbe

Sichas Nun Alef

Yud Alef Nissan

in the two matters, in the revelation of the light of the soul, the light of holiness, and in the service with the vessel of the body and the refinement of the matters of the world,

בְּשְׁנֵי הַעֲנֻנִים – בְּגִלּוּי אִוֶּר הַנְּשֻׁמָּה אִוֶּר הַקִּדְּשָׁה, וּבְעִבּוּדָה עִם כְּלֵי הַגּוּף וּבְרוּר עֲנֻנֵי הָעוֹלָם

that both of them should be “establish it,” strengthening in a fundamental manner the revelation of the foundation of foundations and pillar of wisdoms,

לְשׁוּנֵיהֶם יִהְיוּ כּוֹנְנֵהוּ, מְחַזְקֵם בְּאִפְסוֹ יְסוּדֵי הַגִּלּוּי שֶׁל יְסוּד הַיְסוּדוֹת וְעֲמוּד הַחֻקּוֹת

the initials of Havayah, that is above the Name Elokim, in the existence of the world, that they know and see that all the existents from heaven and earth

רְאִישֵׁי־תְבוֹת הַגּוֹן (שֶׁלֹּמֶעֱלָה מִשֵּׁם אֱלֹקִים) בְּמִצְיָאוֹת הָעוֹלָם, שִׁוִּידְעִים וְרוֹאִים שֶׁכֹּל הַנִּמְצָאִים מִשָּׁמַיִם וְאָרֶץ

and what is between them were only found from the truth of His existence (Rambam, Yesodei HaTorah 1:1), and “Havayah is God of truth” (Jeremiah 10:10),

וּמָה שֶׁבֵּינֵיהֶם לֹא נִמְצָאוּ אֶלָּא מֵאֲמִתּוֹת הַפִּצְאוֹ (רַמְבַּם הַלְכוֹת יְסוּדֵי הַתּוֹרָה א:א), וְה' אֱלֹקִים אֱמֶת (יִרְמִיָּה י:י)

He alone is the truth, in the manner of “and the truth of Havayah is forever” (Psalms 117:2), this existence is the God of the world, master of all the earth,

הוּא לְבִדּוֹ הָאֱמֶת כּוֹ' (תְּהִלִּים קיז:ב), הַמִּצְוִי הַזֶּה הוּא אֱלֹקֵי הָעוֹלָם אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ

until in the manner that “the earth will be filled with knowledge of Havayah as the waters cover the sea” (Isaiah 11:9).

עַד בְּאִפְסוֹ דְמִלְאָה הָאָרֶץ דְּעָה אֶת ה' כְּמַיִם לַיָּם מְכַסִּים (יִשְׁעִיָּה יא:ט)

(ח)

The matter mentioned above of “a prayer of Moshe” is found with greater emphasis and revelation in this our generation, when there is the power of the prayers and the blessings and the service of our rabbis, our leaders, the extension of Moshe in every generation,

הַעֲנֻנֵן הַנִּזְכָּר־לְעֵיל דְתַפְלָה לְמֹשֶׁה נִמְצָא יוֹתֵר כְּהַדְגָּשָׁה וּבְגִלּוּי בְּדוֹרֵנוּ זֶה כְּשִׁשְׁנוֹ הַכַּחַשׁ שֶׁל הַתְּפִלוֹת וְהַבְּרָכוֹת וְהַעֲבֹדָה דְרַבּוֹתֵינוּ נִשְׂאִינּוּ, אֲתַפְּשׁוּתָא דְמֹשֶׁה בְּכָל דְרָא וְדָרָא

until the honor of the holiness of my teacher and my father-in-law the Rebbe, the leader of our generation, the extension of Moshe that is in our generation,

עַד כְּבוֹד קִדְשֵׁי מוֹרֵי וְחַמֵּי אֲדַמוּ"ר נִשְׂאֵי דוֹרֵנוּ, אֲתַפְּשׁוּתָא דְמֹשֶׁה שֶׁבְּדוֹרֵנוּ

and especially that we stand after forty years from the passing, the yearzeit of his peace, in the year 5710 (1950),

וּבִפְרָט שְׁעוֹמְדִים לְאַחֲרֵי אַרְבָּעִים שָׁנָה מִהֶהֱסַתְּלָקוֹת ([הַלּוֹלָא שְׁלוֹ (בְּשָׁנַת תַּשׁ"י 1950

when “Hashem has given you a heart to know and eyes to see and ears to hear” (Deuteronomy 29:3), a person stands on the understanding of his teacher,

כְּאִשְׁרֵי נָתַן ה' לְכֶם לֵב לְדַעַת וְעֵינַיִם לְרֹאוֹת וְאָזְנַיִם לִשְׁמֹעַ (דְּבָרִים כט:ג), קָאֵי אֲנִשׁ אֲדַעְתָּא דְרַבֵּה

that he gives the power to the aspect of Moshe in each and every one of Israel in our generation,

שֶׁהוּא נוֹתֵן אֶת הַכַּחַשׁ לְבַחֲבִינַת מֹשֶׁה בְּכָל־אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בְּדוֹרֵנוּ

and especially through the revelation of the inner dimension of the Torah, to reveal that he is Moshe, the man of God,

וּבִפְרָט עַל־יְדֵי הַגִּלּוּי דְפְנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה לְגִלוֹת שֶׁהוּא מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹקִים

The Rebbe

Sichas Nun Alef

Yud Alef Nissan

and “and let the pleasantness of Hashem our God be upon us, and the work of our hands establish upon us, and the work of our hands establish it” (Psalms 90:17),

וְיֵהי נֵעִם ה' אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ
(וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ) (תהלים צ:יז)

the revelation of the aspect of pleasantness, the inner dimension of Atik, through the study of Torah, and especially the inner dimension of the Torah,

גְּלוּי בְּחִינַת נֵעִם (פְּנִימִיּוֹת עֵתִיק), עַל-יְדֵי לְמוּד
הַתּוֹרָה, וּבִפְרָט פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה

and the service of spreading Torah and Judaism and spreading the wellsprings outward, in a manner that this effects “establish it” in the work of our hands,

וְהַעֲבֹדָה דְּהַפְצַת הַתּוֹרָה וְהִיָּדוּת וְהַפְצַת הַמַּעְיָנוֹת
חִוְצָה, בְּאִפְסוֹ שְׁנָה פּוֹעֵל כּוֹנְנָהוּ בְּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ

in all the levels that are in this, beginning from the service with oneself, through this that each and every one of Israel reveals,

בְּכָל הַדְּרָגוֹת שֶׁבָּנָה, הַחֵל מִהַעֲבֹדָה עִם עֲצָמוֹ, עַל-יְדֵי
זֶה שֶׁפְּלִאֲחָד וְאֲחָד מִיִּשְׂרָאֵל מְגַלֶּה

by the power of the leader of our generation, that he is the emissary of the Holy One blessed be He, and the emissary of man, the supernal, like him,

בְּכַח דְּנִשְׂיָא דִּוְרָנוּ) שֶׁהוּא שְׁלוּחוֹ (שֶׁל
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְשְׁלוּחוֹ שֶׁל אָדָם (הָעֲלִיוֹן) כְּמוֹתוֹ

Moshe the man of God, that this is effected through this that a Jew, as the emissary of the Holy One blessed be He, utilizes his powers for the service of Hashem,

מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים), שְׁנָה נִפְעַל עַל-יְדֵי זֶה שִׁיְהוּדִי
כְּשְׁלוּחוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַצֵּל אֶת כַּחוֹתָיו
לְעִבּוּדַת ה'

such that the powers are only as a vessel, an emissary, in order to fulfill his mission and the will of the Holy One blessed be He,

כִּף שֶׁהַכּוֹחַ הֵם רַק כְּכֵלִי, שְׁלִיחַ, כְּדֵי לְמַלְאוֹת
שְׁלִיחוֹתוֹ וּרְצוֹנוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא

in the study of Torah, the revealed part of Torah and the inner dimension of Torah, including and especially the laws of Torah,

בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה, נִגְלָה דְּתוֹרָה וּפְנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה כּוֹלֵל
וּבְמִיָּחָד הַלְכוֹת שְׁבִתוֹרָה

in the aspect of Havayah that is in Torah, like the book of the Rambam and the like, and the fulfillment of the commandments in a beautified manner,

בְּחִינַת הַוַּיָּ שֶׁבִּתּוֹרָה), כְּמוֹ סֵפֶר הַרְמַב"ם
וְכִיּוֹצֵא-בָּנָה, וְקִיּוּם הַמִּצְוֹת בְּהִדּוּר

and thus he effects also in the world, that all the matters of the world become a vessel for the fulfillment of his mission of the Holy One blessed be He,

וְכִף הוּא פּוֹעֵל גַּם בְּעוֹלָם, שֶׁכָּל עֲנִינֵי הָעוֹלָם נִעֲשִׂים
כְּלֵי לְמִלּוּי שְׁלִיחוֹתוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא

and through this that the emissary does his service in completeness with the combination of his ten powers, behold this becomes Mashiach,

וְעַל-יְדֵי זֶה שֶׁהַשְּׁלִיחַ עוֹשֶׂה אֶת עֲבֹדָתוֹ בְּשִׁלְמוֹת
בְּצִרוּף עֶשֶׂר כַּחוֹתָיו, הִרִי זֶה נִעֲשֶׂה מְשִׁיחַ

in gematria emissary with ten, until the revelation of Mashiach in actuality, when there will be the completeness of the revelation,

בְּגִימְטְרִיָּא שְׁלִיחַ בְּצִרוּף עֶשֶׂר), עַד לְגְלוּי שֶׁל מְשִׁיחַ
כְּפִעֵל, כְּשִׁתְּהִיָּה שְׁלִמוֹת הַגְּלוּי

and “and let the pleasantness of Hashem our God be upon us” (Psalms 90:17).

(וְיֵהי נֵעִם ה' אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ) (תהלים צ:יז)

The Rebbe

Sichas Nun Alef

Yud Alef Nissan

(ט)

In all this there is added an additional emphasis in this year, 5751 (1991), the initials of “it shall be a year of wonders, I will show him wonders,”

בְּכָל זֶה נִתְוַסַּף הַדְּגִישָׁה יִתְרָה בְּשָׁנָה זוֹ, ה'תשנ"א,
רֵאשִׁי-תְבוֹת הָיָה תְּהֵא שָׁנַת נִפְלְאוֹת אֲרָאנוּ

the root of miraculous conduct comes from the Name Havayah, that is above natural conduct that comes from the Name Elokim, in gematria nature,

הַשָּׂרֵשׁ דִּהְנִהְגָּה נְסִית בָּא מִשֵּׁם הַוְיָ, שְׁלִמְעֵלָה
מִהְנִהְגָּה טְבֻעִית שְׁבֹאָה מִשֵּׁם אֱלֹקִים (בְּגִימַטְרִיא
הַטְּבֻעַ)

the usual order in the world is the natural conduct, however there are times that the Holy One blessed be He makes miracles, from the language of raising like a banner upon the mountains,

הַסִּדָּר הַרְגִיל בְּעוֹלָם הוּא הַהְנִהְגָּה הַטְּבֻעִית. אִף יֵשׁ
זְמָנִים שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה נְסִים, מְלִשׁוֹן אֲרִים
גַּם כְּמוֹ הַנֵּס עַל הַהָרִים

that elevates and reveals godliness that is above creation, and elevates and reveals also the innerness of the natural conduct, that this comes from the Holy One blessed be He, the Name Elokim,

שְׁמֵעֵלָה וּמְגִלָּה אֱלֹקוֹת שְׁלִמְעֵלָה מִהִבְרִיאָה, וּמְעֵלָה
וּמְגִלָּה גַּם אֶת הַפְּנִימִיּוֹת דִּהְנִהְגָּה הַטְּבֻעִית (שָׁזָה בָּא
(מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֵׁם אֱלֹקִים

as it was in the previous year, 5750 (1990), the initials of “it shall be a year of miracles,” as was spoken several times regarding the miracles that were then seen,

כְּפִי שְׁהֵיָה בְּשָׁנָה שְׁעֵבְרָה, ה'תשנ"ו, רֵאשִׁי-תְבוֹת הָיָה
תְּהֵא שָׁנַת נְסִים, כְּמִדְּבַר כְּמֵה-פְּעֻמִּים עַל-דְּבַר הַנְּסִים
שְׂרָאוּ אִז

afterwards there is a greater novelty, “I will show him wonders,” as it is written regarding the true and complete redemption, “as in the days of your going out from Egypt I will show him wonders” (Micah 7:15),

אַחֲרֵי-כֵן יֵשׁ חֲדוּשׁ נִעְלָה יוֹתֵר – אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת, כְּמוֹ
(שְׁכָתוֹב בְּנוֹגֵעַ לְגִלְגָּלָה הָאֲמִתִּית וְהַשְּׁלֵמָה (מִיכָה ז:טו

wonders even in comparison to the miracles of the exodus from Egypt, that is, that there is made an elevation even in the matter of miraculous raising,

נִפְלְאוֹת אֶפְלוּ בְּעֶרְךָ לְנְסִים דִּיצִיאַת מִצְרַיִם, דִּהֵינּוּ
שְׁנַעֲשִׂית עֲלֶיָה אֶפְלוּ בְּעִנְיַן דְּאֲרִים נֵס

and in addition to this, this is in a manner of “I will show him wonders,” the wonders are revealed in a manner that they can be seen with eyes of flesh,

וְנוֹסַף לָזֶה – הָרִי זֶה בְּאֶפְסוֹ דְּאֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת, הַנִּפְלְאוֹת
הֵן בְּגִלּוּי בְּאֶפְסוֹ שְׁיִכּוּלִים לְרֵאוֹתוֹ בְּעֵינֵי בָּשָׂר

and more than this, “I will show him,” the Holy One blessed be He Himself shows the wonders, and it is understood therefore that this is above all measure and limitation,

וַיִּתְרָה מִיּוֹ – אֲרָאנוּ, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֲצָמוֹ מְרָאָה
אֶת הַנִּפְלְאוֹת, וּמוֹבֵן אִם-כֵּן שָׁזָה לְמַעֲלָה מִכָּל מִדִּיָּה
וְהַגְּבֻלָּה

and also that everything is revealed, the truth and the innerness of the natural conduct is seen, and the full revelation of the miraculous conduct,

וְגַם שֶׁהַכֹּל מִתְגַּלֶּה, נִרְאִית הָאֲמִתּוֹת וְהַפְּנִימִיּוֹת דִּהְנִהְגָּה
הַטְּבֻעִית, וְהַגְּלוּי הַמְּלֵא דִּהְנִהְגָּה הַנְּסִית

The Rebbe Sichas Nun Alef Yud Alef Nissan

until also the revelation of that which is completely wondrous, according to this it is understood that in our standing in the year of wonders “I will show him,”

עד גם הגלוי של מה שלגמרי נפלא. על-פירצה מוכן
שבפעמדנו בשנת נפלאות ארצנו

there is emphasized more the blessing of the Holy One blessed be He that is drawn through “a prayer of Moshe, the man of God,”

מדגשת ביותר הברכה דהקדוש-ברוך-הוא שנמשכת
על-ידי תפלה למשה איש האלקים

“and let the pleasantness of Hashem our God be upon us,” that there is made “and the work of our hands establish it,” both in the natural conduct,

ויהי נעם ה' אלקינו עלינו, שנעשה ומעשה ידיו
כוננהו הן בהנהגה הטבעית

that in the matters of the mundane and his nature there is made “establish it,” until in a manner of wonders,

אלקים), שבנניי החל והטבע שלו נעשה כוננהו
(עד באפן של נפלאות

and more than this, “and the work of our hands establish upon us,” even in the miraculous conduct,

ויתרה מיו – ומעשה ידיו כוננה עלינו אפלו
בהנהגה הנסית

that even in the Shabbat-like conduct and above the way of his nature, the Holy One blessed be He shows revealed miracles, and as has already begun to show, and continues to show with greater elevation and greater strength, to each and every one, also in his private life,

הנ'), שאפלו בהנהגה השבתית ולמעלה מדרך
הטבע שלו מראה הקדוש-ברוך-הוא נסים גלויים

and elevates the children of Israel and the work of our hands above their standing and their situation even as they were in the year of miracles,

ומעלה את בני-ישראל (ומעשה ידיו) למעלה
ממעמדם ומצבם אפלו כשהיו בשנת נסים

that also then they were elevated, and in a manner of “I will show him wonders,” that they see this in a revealed way, showing with a finger and saying this,

שגם אז היו נעלים), ובאפן דארצנו נפלאות שרואים
זאת בגלוי, מראה באצבעו ואומר זה

and to add, the order of the letters of the number of the year is 5751, first wonders and afterwards “I will show him,”

ולהוסיף: סדר האותיות דמספר השנה הוא (תשנ"א),
קדם נפלאות ואחר-כך ארצנו

but the children of Israel also changed and added the order, that they say “I will show him wonders,” like the language of the verse,

אבל בני-ישראל (גם) שנו והוסיפו את הסדר,
שיאמרו ארצנו נפלאות

and it can be said the difference in this, that in “wonders I will show him” the main emphasis is on the wonders,

ויש לומר החלוק בזה: בנפלאות ארצנו עקר ההדגשה
הוא על הנפלאות

and the wonders are “I will show him,” they are seen in a manner of seeing, and in “I will show him wonders” the main emphasis is on the showing,

והנפלאות ארצנו רואים אותם באפן של ראייה.
ובארצנו נפלאות עקר ההדגשה הוא על הארצנו

The Rebbe Sichas Nun Alef Yud Alef Nissan

that the Holy One blessed be He Himself shows in a manner of seeing the truth and the innerness of everything,

שְׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֲצָמוּ מֵרְאֵה בְּאֵפֶן דְּרֵאִיָּה אֵת הָאֲמָת וְהַפְּנִימִיּוּת שֶׁל כָּל דְּבָר

and when this is in a manner of “I will show him,” through the Holy One blessed be He Himself, they see that all this is wonders,

וּכְשֶׁנֶּזְהָ בְּאֵפֶן דְּאֲרָאָנוּ (עַל-יְדֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֲצָמוּ) רוֹאִים שֶׁכָּל זֶה הוּא נִפְלְאוֹת

both the natural conduct and both the miraculous conduct, both the events that were in the past and both the wonders that will be in the future,

הֵן הַהֲנַהֲגָה הַטְּבִיעִית וְהֵן הַהֲנַהֲגָה הַנִּסִּית, הֵן הַמְּאֲרָעוֹת שֶׁבְּעֶבֶר וְהֵן הַנִּפְלְאוֹת שֶׁיְהִיוּ בְּעֵתִיד

until that there is made “I will show him,” the revelation and the seeing in the Holy One blessed be He Himself, as it were,

עַד שֶׁנֶּעֱשֶׂה אֲרָאָנוּ, הַגְּלוּי וְהֵרְאִיָּה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֲצָמוּ, כְּבִיכּוּל

and “your eyes will see your teacher” (Isaiah 30:20), seeing with eyes of flesh, until this penetrates also the natural conduct and the physicality of a Jew,

וְהָיוּ עֵינֶיךָ רֹאוֹת אֵת מוֹרֵיךָ (ישעיה ל:כ), רֵאִיָּה בְּעֵינֵי בָשָׂר, עַד שֶׁנֶּזְהָ חוּדָר גַּם אֵת הַהֲנַהֲגָה הַטְּבִיעִית וְהַגְּשָׁמִיּוּת שֶׁל יְהוּדִי

and when there is the “I will show him” in “and let the pleasantness of Hashem our God be upon us” (Psalms 90:17), until the Holy One blessed be He Himself,

וּכְאֲשֶׁר יִשְׁנֹו הָאֲרָאָנוּ בְּוִיָּה נְעִם ה' אֲלֵקִינוּ עֲלֵינוּ (תהלים צ:יז), עַד בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֲצָמוּ

they see that everything, whether nature or miracle, is wonders, establishment of the Holy One blessed be He.

רוֹאִים שֶׁהַכֹּל, בֵּין טְבִיעַ בֵּין נִס, הוּא נִפְלְאוֹת (כּוֹנְנָהוּ) שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא

(י)

In the year “I will show him wonders” itself, behold this is emphasized even more in the month of Nissan, which indicates miracles, miracles even in comparison to miracles,

בְּשָׁנַת אֲרָאָנוּ נִפְלְאוֹת גּוֹפָא תְּרִיזָה מְדַגֵּשׁ עוֹד יוֹתֵר בְּחֹדֶשׁ נִיסָן, שֶׁמּוֹרָה עַל נְסִי נְסִים, נְסִים אֲפִלוּ בְּעֶרְךָ לְנְסִים

in the manner of the wonders of the future to come as mentioned above, and in the month of Nissan itself after Shabbat HaGadol,

עַל-דֶּרֶךְ הַנִּפְלְאוֹת דְּלַעֲתִיד לְבוֹא כְּנֹזֶכֶר לְעֵיל, וּבְחֹדֶשׁ נִיסָן עֲצָמוּ לְאַחֲרֵי שַׁבַּת הַגָּדוֹל

that there was made in it a great miracle, greatness in the miracle itself, and already after the tenth of Nissan,

שֶׁנֶּעֱשֶׂה בּוֹ נִס גָּדוֹל, גְּדוּלוֹת בְּנִס עֲצָמוּ, וּבְכָבֵד אַחֲרֵי עֲשִׂירֵי בְּנִיסָן

when the great miracle happened in actuality, on the Shabbat before Pesach, the tenth of Nissan, and they are already in the eleventh day of the month of Nissan,

כְּשֶׁהִגִּס גְּדוֹל קָרָה כְּפִעַל, בְּשַׁבַּת לְפָנֵי פֶסַח עֲשִׂירֵי בְּנִיסָן, וְנִמְצָאִים כְּבָר בְּאוֹר לְאַחַד עָשָׂר יוֹם בְּחֹדֶשׁ נִיסָן

the prince of the children of Asher, whose matter is “and he will give royal delicacies” (Genesis 49:20),

הַנְּשִׂיא לְבְנֵי אֲשֶׁר, שֶׁעֲנָנָנוּ הוּא וְהוּא יִתֵּן מִעֲדָנֵי מְלָךְ ((בראשית מט:כ

each and every one of Israel is blessed, even in the last moments of the exile, with royal delicacies, the matter of pleasure, “and let the pleasantness,”

כָּל-אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל מִתְּבַרְךָ עוֹד בְּרַגְעִים הָאֲחֻרָיִם שֶׁל הַגְּלוּת, כְּמִעֲדָנֵי מְלָךְ, עֲנָנוּ הַתְּעֻנָּה ((וְיִהִי נְעִם

The Rebbe

Sichas Nun Alef

Yud Alef Nissan

and specifically royal delicacies, the completeness of pleasure, both in physicality and in spirituality, including royal delicacies in the service of Hashem,

וּמַעֲדֵי מֶלֶךְ דְּקָא, שְׁלֵמוֹת הַתַּעֲנוּג, הֵן בְּגִשְׁמֵיּוֹת וְהֵן בְּרוּחָנִיּוֹת, כּוֹלֵל מַעֲדֵי מֶלֶךְ בְּעִבּוּדַת ה'

the drawing down of pleasure also in the order and completeness of the service of a king, the initials of mind heart liver,

הַמְשַׁכֵּת תַּעֲנוּג גַּם בְּסִדְר וּשְׁלֵמוֹת הָעִבּוּדָה דְּמֶלֶךְ, רֵאשִׁי-תִבּוֹת מִחַ לֵב כְּבֵד

the mind rules over the heart, and afterwards it is drawn into the liver, the source of the blood, the blood is the soul (Deuteronomy 12:23),

מִחַ שְׁלִיט עַל הַלֵּב, וְאַחֲרֵי-כֵן הִרְיִינָהּ נִמְשָׁךְ בְּכֵבֵד (מְקוֹר הַדָּם, הַדָּם הוּא הַנֶּפֶשׁ (דְּבָרִים יב:כג

such that there is completeness of form and state that also in this there is effected an additional blessing to the person from the drawing down of pleasure,

כֵּן שֵׁשׁ שְׁלֵמוֹת צִיּוֹר וּמִצָּב שְׁגַם בְּזֶה נִפְעֶלֶת תּוֹסֶפֶת בְּרַכָּה לְאָדָם מִהַמְשַׁכֵּת הַתַּעֲנוּג

and it is revealed that each and every one of Israel is a son of a king, and even a king himself, the King of kings the Holy One blessed be He,

וּמִתְגַּלֶּה שְׁכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל הוּא בֶן מֶלֶךְ, וְעַד מֶלֶךְ עֲצָמוֹ, מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא

and as it is written “and all your children are taught of Hashem” (Isaiah 54:13), that this refers to each and every one of Israel,

וְכֹמוֹ שְׁכָתוּב וְכָל בְּנֵיךָ לְמוֹדֵי ה' (ישעיה נד:יג), שְׁנָה קָאֵי עַל כָּל-אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל

and as explained the matter of “all your children” in the discourses of the wedding of the honor of the holiness of my teacher and my father-in-law the Rebbe,

וְכַמְבָּאֵר הָעֲנִין דְּכָל בְּנֵיךָ בְּדְרוּשֵׁי חֲתֻנָּה דְּכְבוֹד קְדוּשַׁת מוֹרֵי וְחָמֵי אֲדָמוֹר

and being a son of a king, behold he receives royal delicacies in completeness, the completeness of pleasure,

וְלִהְיוֹתוֹ בֶן מֶלֶךְ הִרְיֵהוּא מְקַבֵּל מַעֲדֵי מֶלֶךְ בְּשְׁלֵמוֹת, שְׁלֵמוֹת הַתַּעֲנוּג

and it can be added and connected this with the well-known statement of the Baal Shem Tov, that each and every one of Israel is precious to the Holy One blessed be He,

וַיֵּשׁ לְהוֹסִיף וּלְקַשֵּׁר זֶה עִם הַמַּאֲמָר הַיְדוּעַ שֶׁל הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב, שְׁכָל-אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל יִקָּר אֲצֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא

like an only son who was born to elderly parents in their old age, that seemingly it is not understood the parable from elderly parents regarding the Holy One blessed be He,

כְּבֶן יְחִיד שֶׁנּוֹלַד לְהוֹרִים זְקֵנִים לְעַת זְקֵנוּתָם, דְּלְכַאוּרָה אֵינוֹ מוּבָן הַמְשָׁל מֵהוֹרִים זְקֵנִים עַל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא

and in the language of our sages of blessed memory, is there old age before Him, and it can be said according to the known that “elder” is connected with Atik Yomin,

וּבְלִשׁוֹן חֲכָמֵינוּ יוֹ"ל מִי אֵיכָא זְקָנָא קָמִיה, וַיֵּשׁ לוֹמַר עַל-פִּי הַיְדוּעַ דְּזָקֵן קָשׁוּר עִם עֵתִיק יוֹמִין

since Atik is from the language of elder, as it is written “and Atik Yomin sat” (Daniel 7:9), the innerness of the crown,

כִּיּוֹן שְׁעֵתִיק הוּא מְלִשׁוֹן זָקֵן, כְּמוֹ שְׁכָתוּב וְעֵתִיק יוֹמִין (דְּנִיאל ז:ט), פְּנִימִיּוֹת הַכְּתֵר

until the innerness of Atik, the essence of pleasure, the aspect of eleven, one and not in counting,

עַד פְּנִימִיּוֹת עֵתִיק, עֲצָמוֹת הַתַּעֲנוּג (בְּחִינַת אֶחָד עָשָׂר, חֵד וְלֹא בְּחִשְׁבֹן

The Rebbe

Sichas Nun Alef

Yud Alef Nissan

and it can be said that the above parable hints how a Jew is connected with the aspect of elder above, that it is one thing with essence and being,

ויש לומר שהמשל הנזכר לעיל מרמז איך שיהודי קשור עם בחינת זמן שלמעלה, שהוא דבר אחד עם עצמות ומהות

Israel and the Holy One blessed be He are entirely one, and therefore there is drawn to him, to the son of the king, royal delicacies,

ישׂראל וְהַקְדוֹשׁ-בְּרִיךְ-הוא כולא חד, ולכן נמשך אליו לכו המלך מעניי מלך

also the essence of pleasure, Atik, and especially through this that the children of Israel added in the study of Torah in general, including and especially the study of the inner dimension of the Torah, that through this is drawn the revelation of the essence of Atik in the children of Israel,

גם עצמות התענוג עתיק, ובפרט על-ידי זה שבני-ישׂראל הוסיפו בלימוד התורה בכלל

and certainly they will continue to add in the study of Torah, especially the inner dimension of the Torah, and also in the fulfillment of the commandments in a beautified manner,

כולל ובמיוחד למוד פנימיות התורה, שעל-ידי זה נעשית המשכת הגלוי דעצמות עתיק בבני-ישׂראל

in a manner that is above measure and limitation, and in this itself they add more and more, “they go from strength to strength” (Psalms 84:8),

ובטח ימשיכו להוסיף בלימוד התורה ובפרט פנימיות התורה, וגם בקיום המצוות בהדור

that without looking at the conduct until now in a manner of miracle and raising a banner, elevated relative to his usual miraculous conduct,

באופן שלמעלה ממדידה והגבלה, ובזה גופא מוסיפים (יותר ויותר, ילכו מחזק אל חזק) (תהלים פד:ח)

he ascends higher and higher in a manner of wonders of the Torah, “open my eyes and I will see wonders from Your Torah” (Psalms 119:18),

שמבלי הבט על ההנהגה עד עתה באופן דגס וארים גם, מרומם לגבי הנהגתו הנסית הרגילה

until “I will show him wonders,” and more than this, “I will show him wonders,” that there is the study of Torah in a manner of seeing,

הרי הוא עולה מעלה מעלה באופן דנפלאות שבתורה, (גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך) (תהלים קיט:יה)

until seeing in godliness, in the giver of the Torah, “and your eyes will see your teacher” (Isaiah 30:20), and this brings the revelation of wonders in the Torah,

עד נפלאות אראנו, ויתרה מזו אראנו נפלאות, שיש למוד התורה באופן של ראיה

and through this they receive measure for measure and many times more from the Holy One blessed be He,

עד ראיה באלקות, בנותן התורה, והיו עיניך ראות את מוריך (ישעיה ל:כ), וזה מביא את הגלוי דנפלאות בתורה

that “I will show him wonders” literally, the Holy One blessed be He Himself shows him in a manner of pointing with a finger and saying “this,”

ועל-ידי זה מקבלים מדה כנגד מדה, וכמה פעמים ככה מהקדוש-ברוך-הוא

שאראנו נפלאות כפשוטו, הקדוש-ברוך-הוא עצמו מראה לו באופן דמראה באצבעו ואומר זה

The Rebbe Sichas Nun Alef Yud Alef Nissan

behold you have the miracles and the wonders that I, the Holy One blessed be He, gave to you, like elderly parents who give to an only son,

הִנֵּה יֵשׁ לְךָ אֶת הַנִּסִּים וְהַנִּפְלְאוֹת שֶׁאֲנִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִתְּתִי לְךָ, כְּמוֹ הוֹרִים זְקֵנִים שֶׁנוֹתְנִים לְבֵן יְחִיד

who was born to them in their old age, from the aspect of Atika Kadisha, until that the Holy One blessed be He Himself is found in revelation,

שֶׁנוֹלָד לֵעֵת זְקֵנוֹתָם, מִבְּחִינַת עֲתִיקָא קְדִישָׁא, עַד שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֲצָמוֹ נִמְצָא בְּהַתְגַּלוֹת

and what is He engaged in, as it were, with “I will show him,” to show to each and every one of Israel wonders,

וּבִמָּה הוּא עֹסוּק כְּבִיכּוֹל, עִם אֲרָצָנוּ, לְהִרְאוֹת לְכָל-אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל נִפְלְאוֹת

that also what happened with him until now was wonders, and all the more so the wonders that come afterwards,

שֶׁגַּם מִה שֶׁקָּרָה עִמּוֹ עַד עַתָּה הִנֵּה זֶה נִפְלְאוֹת, וְעַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה הַנִּפְלְאוֹת שֶׁבָּאִים לְאַחַר מִכֵּן

after the “I will show him,” and until the wonders in the true and complete redemption, and in a manner of “I will show him,”

אַחֲרֵי הָאֲרָצָנוּ, וְעַד הַנִּפְלְאוֹת בְּגֻאֲלָהּ הָאֲמִתִּית וְהַשְׁלֵמָה, וּבְאִפְסוֹן דְּאֲרָצָנוּ

and afterwards come higher wonders and so on until infinity.

וְלְאַחַר מִכֵּן בָּאִים נִפְלְאוֹת נְעִלִים יוֹתֵר וְכוּי' עַד אֵין סוּף

(י"א)

In all this there is added through this that now they make, as usual, each and every one of those present here, and through them all of Israel, a messenger of a mitzvah in the mitzvah of tzedakah, which is equal corresponding to all the mitzvot,

בְּכָל זֶה מִתּוֹסֵף עַל-יְדֵי-זֶה שְׁעוֹשִׂים עַתָּה (כְּרַגִּיל) בְּעִשְׂוִית כָּל-אֶחָד וְאֶחָד מֵהַנוֹכַחִים כְּאֵן (וְעַל יָדָם אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל) לְשִׁלּוּחַ מִצְוָה בְּמִצְוֹת הַצְּדָקָה (שִׁשְׁקוּלָה כְּנֶגֶד כָּל הַמִּצְוֹת

and as spoken above, that through this that each and every one of Israel as the emissary of the Holy One blessed be He will utilize his ten powers in completeness in the fulfillment of his mission, he brings, emissary with ten in gematria, Mashiach,

וְכַמְדַּבֵּר לְעֵיל שְׁעַל-יְדֵי זֶה שֶׁכָּל-אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל כְּשִׁלּוּחוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִנְצֵל אֶת עֵשֶׂר כְּחוּטוֹי בְּשִׁלְמוֹת בְּמִלּוּי שִׁלּוּחוֹתוֹ מִבֵּיא הוּא (שִׁלּוּחַ בְּצִירוֹף עֵשֶׂר בְּגִימְטְרִיא) מְשִׁיחַ

and in addition to the gematria which is in concealment, in revealed manner literally in sensory sight, and immediately and right away literally Mashiach takes out all of Israel from the exile,

וְנוֹסֵף עַל גִּימְטְרִיא (שֶׁהוּא בְּהַעֲלָם) בְּגִלּוּי מְמֹשׁ בְּרִאיוֹהוּ חוּשִׁית, וְתַכְףּ וּמְיָד מְמֹשׁ מוֹצִיא מְשִׁיחַ אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל מִהַגְּלוּת

in our youth and in our elders, in our sons and in our daughters, in the true and complete redemption, and they go to the Holy Land, to Jerusalem the holy city, to the holy mountain,

בְּנַעֲרֵינוּ וּבְזַקְנֵינוּ בְּבָנֵינוּ וּבְבָנוֹתֵינוּ בְּגֻאֲלָהּ הָאֲמִתִּית וְהַשְׁלֵמָה, וְהוֹלְכִים לְאֶרֶץ הַקְּדוֹשׁ לִירוּשָׁלַיִם עִיר הַקְּדוֹשׁ לְהֵר הַקְּדוֹשׁ

to the third Beit HaMikdash, “the sanctuary of Hashem that Your hands established” (Exodus 15:17), that there are there in ultimate completeness all the blessings of “a prayer of Moshe the man of God,”

לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ הַשְּׁלִישִׁי מִקְדָּשׁ ה' כּוֹנֵנּוּ יְדִיד (שְׁמוֹת טו:יז), שִׁשִּׁים יְשָׁנָם בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת כָּל הַבְּרָכוֹת דְּתַפְלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹקִים

The Rebbe

Sichas Nun Alef

Yud Alef Nissan

“and the work of our hands establish upon us and the work of our hands establish it” (Psalms 90:17), as the blessing of Moshe and Aharon regarding the dwelling of the Shechinah in the Mishkan,

ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ:יז), כברכת משה ואהרן בנוגע להשראת השכינה במשכן

“and they blessed the people” (Leviticus 9:23), “and let the pleasantness of Hashem our God be upon us” (Psalms 90:17), “may it be the will that the Shechinah should dwell in the work of your hands,”

ויברכו את העם (ויקרא ט:כג), ויהי נעם ה' אלקינו עלינו (תהלים צ:יז), יהי רצון שתשרה שכינה במעשה ידיכם

that the completeness that the Shechinah should dwell in the work of your hands will be in the third Beit HaMikdash, and when it will be built Moshe and Aharon will be with us, and it is effected in the example but with elevation and addition compared to what was at the time of the dwelling of the Shechinah in the Mishkan, “and all the people saw and they sang and they fell upon their faces” (Leviticus 9:24),

שהשלמות דתשרה שכינה במעשה ידיכם תהיה בבית המקדש השלישי, וכשיבנה משה ואהרן יהיו עמנו

revelation of godliness in a manner of seeing until that this arouses by them song and a revelation that is higher than innerness until “and they fell upon their faces,”

ונפעל בדגמת אבל בעליה ובהוספה לגבי מה שהיה בעת השראת השכינה במשכן, וירא כל העם וירנו (ויפלו על פניהם) (ויקרא ט:כד)

and may it be the will that even in our deeds and our service the last in the last moments of the exile there will be the dwelling of the Shechinah in the work of your hands, including in the mission for tzedakah that they will give now,

גלוי אלקות באפן של ראיה עד שזו מעורר אצלם רנה, וגלוי כזה שגבוה יותר מפנימיות עד שויפלו על פניהם

and from the doubling of “a prayer of Moshe the man of God” there is the power to effect the doubling of “and the work of our hands establish upon us and the work of our hands establish it,”

ויהי רצון שעוד במעשינו ועבודתנו האחרונים ברגעים האחרונים של הגלות תהיה השראת השכינה במעשה ידיכם, כולל בשליחות לצדקה שיתנו עתה

in our deeds and our service now, and there is also Moshe and Aharon with them, the aspect of Moshe and Aharon that is in each one of Israel, men, women and children,

ומהפפל תפלה למשה איש האלקים יש הכח לפעל את הפפל דומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו

and immediately and right away literally “awake and sing you who dwell in the dust” (Isaiah 26:19), and Moshe and Aharon with them literally souls in bodies together with all of Israel,

במעשינו ועבודתנו עתה, וישנו גם משה ואהרן עמם בחינת משה ואהרן שבכל אחד מישראל אנשים נשים וטרף

and immediately and right away literally “and the work of our hands establish it” in “the sanctuary of Hashem that Your hands established” (Exodus 15:17).

ותכף ומיד ממש הקיצו ורננו שכני עפר (ישעיה כו:יט), ומשה ואהרן עמם בפשטות נשמות בגופים יחד עם כל בני ישראל

ותכף ומיד ממש ומעשה ידינו כוננהו במקדש ה' (כוננו ידיך) (שמות טו:יז)

The Rebbe

Sichas Nun Alef

Yud Alef Nissan

[His holy honor, the honor of the holiness of the Rebbe, may he live long, gave to each and every one of those present who should live, a bill of a dollar,

כבוד־קדושתו של פבוד קדושת אדמו"ר שליט"א נתן
לכל־אחד ואחד מהנוכחים שיחיו ושר של דולר

to give it, or its exchange, to tzedakah]

לתתו או תלופו לצדקה

[NOTE Summary:

The maamar establishes that divine blessing contains two opposite yet unified dynamics: it comes from a level beyond all limitation, yet it must be drawn down and internalized within each individual according to their specific reality. This dual structure is expressed in the verse “וַאֲנִי אֶבְרַכְכֶם” (Numbers 6:27) and becomes the template for all spiritual flow.

This same dynamic appears in “תַּפְלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹקִים” (Psalms 90:1), where Moshe serves as the connecting intermediary between the infinite and the finite. As Chazal explain, Moshe is “half below a man and half above God,” meaning he embodies both transcendence and immanence. Because of this, Moshe has the ability to draw down unlimited divine blessing into the concrete lives of בני ישראל.

The Rebbe deepens this by explaining that every Jew contains within himself a “spark of Moshe.” Therefore, each person has the capacity to bridge the infinite and the finite within their own life. This is reflected in the dual structure of the human being: soul and body, Havayah and Elokim, transcendence and limitation. The task is not to escape the world, but to unite these dimensions so that the body and the physical world themselves become vessels for G-dliness.

This is further illustrated through Shabbos, which contains a “double” dimension: a rest that follows effort and a rest that is inherently beyond effort. Similarly, the double expression “מַעֲשֵׂה יְדִינֹו כֹּוֹנֵנָה... כֹּוֹנֵנָה” (Psalms 90:17) reflects both spiritual elevation and the transformation of physical reality.

The maamar then transitions to the unique nature of the year 1991–1990 (ה'תשנ"א 5751), described as “נִפְלְאוֹת” (Micah 7:15). This represents a level beyond miracles themselves: not only divine intervention, but revealed wonders that can be seen with physical eyes. The emphasis shifts from “wonders exist” to “Hashem shows them,” meaning revelation becomes direct and experiential.

This revelation is especially expressed through the נשיא הדור, the Rebbe, as the extension of Moshe in every generation. Through connection to the Rebbe and through the study of פנימיות התורה, a Jew reveals his identity as a שליח of Hashem, aligning all his faculties with divine purpose.

The culmination is practical: each Jew becomes a שליח, especially through צדקה, which is “equal to all mitzvos” (Bava Batra 9a). When a person fully utilizes his ten faculties in fulfilling his mission, he transforms “שליח” into “משיח” (through the addition of ten), drawing redemption into reality.

This leads directly to the Geulah: Mashiach gathers all Jews, bringing them to Eretz Yisrael, to Yerushalayim, to the Beis HaMikdash, where the ultimate fulfillment of “וַיְהִי נֶעֱמָ ה' אֱלֹקֵינוּ עִלְיָנוּ” (Psalms 90:17) is realized. The

The Rebbe

Sichas Nun Alef

Yud Alef Nissan

revelation there surpasses even the Mishkan, as “וַיֵּרָא כָּל הָעָם” (Leviticus 9:24) becomes a direct, experiential vision of G-dliness.

The maamar concludes with a powerful immediacy: through our final acts of avodah, especially צדקה, we complete the process. The Rebbe’s act of giving each person a dollar to give to צדקה embodies this teaching, transforming abstract concepts into lived reality. This final action seals the process, bringing about the resurrection “הִקְיִצּוּ וַיִּרְבְּנוּ וַיִּשְׁכְּנוּ עִפָּר” (Isaiah 26:19) and the complete revelation in the Beis HaMikdash.

Practical Takeaway:

A Jew must live as a שליח. This means using every faculty, thought, emotion, and action in alignment with Hashem’s will. Concretely, this is expressed through increased לימוד התורה, especially פנימיות התורה, meticulous קיום המצוות, and particularly giving צדקה. One should consciously transform everyday activities into vehicles of holiness, recognizing that even the physical world is meant to become a vessel for G-dliness.

At the same time, one must cultivate awareness that we are living in a time of “אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת,” where Hashem’s presence is becoming visibly revealed. This should generate confidence, urgency, and joy, knowing that every action directly contributes to the Geulah.

Chassidic Story:

In the early 1990s, thousands of people would pass by the Rebbe during “dollar distribution.” Each person received a single dollar with the instruction to give it to צדקה. Many saw it as a simple act, but over time, stories accumulated of people whose lives were transformed through that moment. Some experienced unexpected salvations, others found direction, and many felt a profound personal connection.

What was unique was not just the blessing, but the empowerment. The Rebbe was not merely giving; he was making each person into a giver, a שליח. A child, a businessman, a visitor with no background, all left with the same mission: take this dollar and turn it into an act of holiness.

This reflected the entire maamar in action. The highest levels of divine blessing were not left in the heavens; they were placed into the hands of ordinary people. And through that, the infinite entered the finite, one act of צדקה at a time, moving the world closer to the moment when “וְהָיָה יַעֲיִיבֵךְ רֵאוֹת אֶת מוֹרִידֵךְ” (Isaiah 30:20) and the Geulah becomes fully revealed.

Therapeutic Psychological Integration (TPX)

This maamar is not only a theological system; it is a model of psychological integration.

The Inner Split: Transcendence vs. Reality

Every person experiences a tension between who they are and who they feel they could be. There is the “soul self,” expansive, idealistic, connected, and the “body self,” grounded, limited, reactive. Many people try to

The Rebbe

Sichas Nun Alef

Yud Alef Nissan

escape one side, either becoming overly spiritual and disconnected from reality or overly material and disconnected from meaning.

The Rebbe reframes this completely. The goal is not to choose one side, but to integrate them. Like Moshe, who is both “איש” and “אלוקים,” a person must become a bridge. Your limitation is not a flaw; it is the very place where infinity is meant to land.

From Potential to Embodiment

We often live with ideas, inspirations, and ideals that never become real. The maamar emphasizes “כוֹנְנָהוּ,” establishment. Real growth means embodiment. It is not enough to feel inspired; the inspiration must enter your habits, your schedule, your relationships.

This is why צדקה is central. Giving forces movement. It takes something internal and makes it external. It trains the psyche to translate intention into action.

The Psychology of Agency: Becoming a Messenger

One of the most powerful shifts is seeing yourself as a שליח. When a person views life as random, they feel overwhelmed or insignificant. But when they see themselves as sent, everything gains purpose. Even small actions become meaningful.

This reframing reduces anxiety and increases resilience. You are not carrying the world; you are fulfilling a role within a larger design.

Seeing Wonders

The idea of “אַרְאֵנוּ נִפְלְאוֹת” can be understood psychologically as a shift in perception. Often, people miss meaning because they are not looking for it. When one trains themselves to notice, to see, life begins to reveal depth, connection, and unexpected beauty.

This is not denial of reality; it is a deeper engagement with it.

Modern Story

A young professional felt stuck, going through repetitive days with little sense of purpose. He began a simple practice: each morning, he set one intention to act as a “messenger” that day. It could be helping a colleague, giving charity, or learning something meaningful.

At first, nothing dramatic changed. But over time, his entire perception shifted. Work became a platform, not a burden. Interactions became opportunities, not obligations. He later described it as “my life didn’t change overnight, but I started seeing something in it that was always there.”

That is the movement from “ניסים” to “נפלאות.” Not just events happening, but seeing what is truly happening.

The Rebbe
Sichas Nun Alef
Yud Alef Nissan

And that is the core of the maamar: when a person aligns action, identity, and perception, the infinite begins to show up in the finite, and redemption is no longer an abstract idea, but an unfolding reality.

END NOTE]